

póspěć. Twoja wola ſo ſtań, mój Božo a mój Wótcze; jenož daj mi ſčěrpliwosć, ſo wščitko bješ morfotanja a wurycžowanja ſnoſchu. — Hdnyž ſym někotru dobrotu wot tebje doſtawał, hdnyž ſy mje w ſtrowych dnjach čaſto a huſto woſſchewjował a ſwjeſelował; dha čzu tež tule ſhorosć a tole čěrpenje pščeš twoju móž ſčěrpliwje horje wſacž a ſo w ponižoſći dopomnicž, kať wjele dobrych a ſtrowych hodžinow ſym ſa ſwoje žiwjenje wužiwał, pšhecžiwu kotrymž ſu wſchať hodžinki mojego čěrpenja něšto jara ſnadne. Ja wěm, mój Božo, ſo ſy luboſčiwu a miłoſčiwu; teho dla mi njebudžeš wjazu naſadowacž, hačž bych ſnjeſć móhl. Twojego ſłowa ſo dđeržu, kiž praji: „Bóh je ſwěrnny, kiž waſ njebudže pščeš waſche ſamóženje dacž ſpytowačž, ale budže čžinicž, ſo to ſpytowanje tať kónža dobudže, ſo wy jo ſnjeſć móžecže.“ Mój Božo, ty ſnaješ tež moje ſamóženje a moju ſłaboſć: ty moje čěrpenje po mojich mozach hižom wotwažiš. Pohladaj na twoje ſłabe a ſhore džěčo a čžin ſo mnu po twojej wótznej luboſći. Čěrpenjom ſo njewobaram, dokelž wěm, ſo ſo mnu ſlě wſchať njeměniš, dokelž dyrbja mi čěrpenja k mojemu wucžiſčženju ſlužicž. Mój Božo, tu ſym, čžin ſo mnu, kaž čžeš; daj mi twoju ſwjatu radu prawje ſpóſnacž, ſo dyrbi mi ta ſhorosć ſ wóhnjom byčž, kotryž by moju njecžiſtoſć, kotraž ſo hiſčecže mojeje duſche dđerži, ſpaliť a precž wſať a mje wucžiſćil; tať dyrbi mi to čěrpenje ſa poťutny ſwón byčž, kiž by mje wubudžil, ſo bych na ſwoje hrěchi ſpominať a ſo jich wutrobnje roſkať; — ſa modleſki ſwón, ſo bych Jeſuſa dla, jeho křwě a ſmjercže dla wodacže wščitkich mojich pšcheſtupjenjom pytať; — haj ſa hlóſ, kiž by mi pšchowoľať: Roſkaž twojemu domej; ſpomí na twoju ſmjercž a na twój row; pšchihotuj ſo k wěcžnoſći. Duž dha ſčžin mje hotoweho a doſonjaneho,